

en cirkel, man befinder sig på. Vi har lavet masser af aftaler med Enhedslisten og SF og stemt sammen med dem på utallige områder. Hele det politiske spekter er rundt og ikke bare en linje. Og så er jeg i øvrigt også nogle gange i tvivl om, hvem der står yderst på den linje. Der er nogle gange, hvor Venstre har overhalet os indenom.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Til hr. Donner vil jeg gerne have lov til at sige, at i CD tager vi stilling fra sag til sag; kald det så, at vi har forskelligt arbejdstøj på, men vi tager stilling fra sag til sag.

Til Venstres ordfører vil jeg gerne sige, at i CD har vi altid, når man har nogle lovforslag på programmet, sagt, at for os er det meget afgørende, at man får så brede forlig som muligt, for det synes vi tjener befolkningen bedst.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne takke ordførerne for det brede flertal i Folketinget, som støtter lovforslaget. Det gør jeg, fordi jeg tror, der har været almindelig enighed om i mange år, at det var nødvendigt, at vi fik gjort noget ved selve systemet, når det gjaldt udligning. Jeg har i tidens løb lagt mærke til mange folketingspolitikere, som har efterlyst et mere enkelt system. Der er også en del af dem, der har været på talerstolen her i dag, og som tilsyneladende ikke er villige til at gå til biddet nu, der faktisk også har været inde på den tankegang.

Der vil jeg godt tage fat i hr. Torben Rechen-dorff, som sagde, at selv med den allerbedste vilje var det ham ikke muligt at finde ud af, hvad det er for en forenkling, der ligger her. Så må jeg sige, at så har hr. Torben Rechen-dorff enten ikke ret megen vilje eller ret megen fantasi. Det kan nemlig gøres op meget, meget enkelt.

Et enkelt eksempel: Der er tale om, at for dem, der vælger selvbudgettering, vil der kun være tale om én efterregulering i modsætning til det nuværende system, hvor der er tale om fire efterreguleringer.

Jeg synes, det er rimeligt, at vi i regeringen har lagt øre til alle de kommunalfolk, som i tidens løb og med rette har jamret over de mange efterreguleringer. For dem, der vælger statsgarantien, bliver der gjort rent bord med det samme; det vil sige, det er endnu mere enkelt, og derfor synes jeg, det er urimeligt, at man end ikke vil tage det, der er selve hovedsigtet, til sig.

Så kan man være uenig om de sociale konsekvenser, det har. Men i selve hovedsigtet vil der være en klar forenkling i det daglige omkring budgetlægning, omkring budgetsikkerhed og alt dette her i kommunerne; det kan man dog ikke sige ikke eksisterer.

Så vil jeg godt kvittere over for hr. Ole Stavad for hans understregning af, at det, som man kan aflæse i tabelværkerne, jo kun er et lille hjørne af det, der sker nu. Det er nemlig det, der har med omlægningen af de sociale kriterier at gøre. Det, som man naturligvis ikke kan aflæse, er virkningen for den enkelte kommune, når man tager hele billedet med. Der er nemlig mange faktorer, som vi ikke kan gøre op på forhånd.

Én af dem – og det er selvfølgelig den væsentligste – er, hvilken budgetform de vælger, og dér er de fuldstændig frit stillet. Det kan vi ikke på forhånd gøre op, for kunne vi det, så var der jo ikke tale om nogen frivillig ordning. En anden ting, som vi heller ikke kan tælle med, er spørgsmålet om den særlige pulje, der er til dårligt stillede kommuner. Den sættes nu op fra 103 mio. kr. til 120 mio. kr. Vi kan ikke på forhånd sige, hvilke kommuner der vil få andel i den, men det er vigtigt at tage det med, når man skal vurdere det samlede billede.

Til Venstres ordfører har jeg en enkelt bemærkning: Jeg forstod, at der skulle være et eller andet meget suspekt i, at man, når man laver en så stor reform som den, der er tale om her, så for hvert eneste lille skridt, man tager, laver nogle edb-udskrifter og ser, hvad dette ene kriterium så betyder.

Det er nu engang sådan, at når man skal lave sit arbejde ordentligt, går man frem skridt for skridt. Venstres ordfører gættede på, at der nok måtte være lavet en 12-15 udskrifter eller kørsler. Jeg kan forestille mig, der er lavet mange, mange flere. Jeg kender ikke dem alle sammen – jeg blander mig ikke i teknikernes arbejde – men i betragtning af, at der er 17 forskellige kriterier i udligningssystemet i dag, ville det dog være rimeligt, at der i hvert fald fandtes 17. Og hvad er der forkert ved det? Det er da den eneste måde, man kan arbejde seriøst på.

Så er der flere, der har været inde på spørgsmålet om vejkriteriet, og i den forbindelse skal jeg blot sige, at det afbalancerer vi jo ved, at vi ved afskaffelsen af vejkriteriet lægger yderligere det helt nye ind, at man giver hver kommune et grundbeløb på 7,5 mio. kr., og det vil alt andet lige være med til at skabe en afbalancering.